

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2013/39/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Αυγούστου 2013

για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων συνιστά απειλή για το υδάτινο περιβάλλον, με επιπτώσεις όπως η οξεία και η χρόνια τοξικότητα στους υδρόβιους οργανισμούς, η σφύρευση ρυπογόνων ουσιών στο οικοσύστημα και οι απώλειες ενδιαιτημάτων και βιοποικιλότητας, και συνιστά επίσης απειλή για την ανθρώπινη υγεία. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον εντοπισμό των αιτιών της ρύπανσης και στην αντιμετώπιση των εκπομπών ρυπογόνων ουσιών στην πηγή, με τον αποτελεσματικότερο από οικονομική και περιβαλλοντική άποψη τρόπο.
- (2) Σύμφωνα με άρθρο 191 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος στηρίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».
- (3) Η επεξεργασία των λυμάτων μπορεί να αποβεί πολύ δαπανηρή. Προκειμένου να διευκολυνθεί η φθηνότερη και αποδοτικότερη επεξεργασία, θα μπορούσε να τονωθεί η ανάπτυξη καινοτόμων τεχνολογιών επεξεργασίας των υδάτων.

- (4) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁴⁾, ορίζει στρατηγική για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδάτων. Στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής προσδιορίζονται οι ουσίες προτεραιότητας μεταξύ αυτών που παρουσιάζουν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο Ένωσης. Με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁵⁾, καταρτίστηκε ο πρώτος κατάλογος με τις 33 ουσίες ή ομάδες ουσιών που χαρακτηρίστηκαν ως ουσίες προτεραιότητας σε επίπεδο Ένωσης προκειμένου να συμπεριληφθούν στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

- (5) Η οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽⁶⁾, ορίζει πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ), σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ, για τις 33 ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ και για οκτώ επιπλέον ρυπογόνες ουσίες που είχαν ήδη υπαχθεί σε ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης.

- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, κατά την εκπόνηση της πολιτικής της στον τομέα του περιβάλλοντος, η Ένωση λαμβάνει υπόψη τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα, τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Ένωσης, τα πλεονεκτήματα και τις επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από τη δράση ή την απουσία δράσης καθώς και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ένωσης στο σύνολό της και την ισόρροπη ανάπτυξη των περιοχών της. Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιστημονικοί, περιβαλλοντικοί και κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες στην ανάπτυξη οικονομικά αποδοτικής και αναλογικής πολιτικής για την πρόληψη και τον έλεγχο της χημικής ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων, συμπεριλαμβανομένης της επανεξέτασης του καταλόγου των

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 31.7.2012, σ. 116.

⁽²⁾ ΕΕ C 17 της 19.1.2013, σ. 91.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Ιουλίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2013.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84.

ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Για την εκπλήρωση του εν λόγω στόχου, θα πρέπει να τηρείται με συνέπεια η θεμελιώδης αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», η οποία διέπει την οδηγία 2000/60/ΕΚ.

- (7) Η Επιτροπή επανεξέτασε τον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/ΕΚ και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ενδείκνυται η τροποποίηση του καταλόγου με τον προσδιορισμό νέων ουσιών για δράση κατά προτεραιότητα σε επίπεδο Ένωσης, με τον καθορισμό ΠΠΠ για τις πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες αυτές, με την αναθεώρηση των ΠΠΠ για ορισμένες υφιστάμενες ουσίες λαμβάνοντας υπόψη την επιστημονική πρόοδο και τον καθορισμό ΠΠΠ ως προς τους ζώντες οργανισμούς για ορισμένες υφιστάμενες και πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες προτεραιότητας.
- (8) Η επανεξέταση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας πραγματοποιήθηκε κατόπιν εκτεταμένης διαβούλευσης με εμπειρογνώμονες των υπηρεσιών της Επιτροπής, των κρατών μελών, των ενδιαφερόμενων φορέων και της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους.
- (9) Τα αναθεωρημένα ΠΠΠ για τις υφιστάμενες ουσίες προτεραιότητας θα πρέπει να ληφθούν υπόψη για πρώτη φορά όσον αφορά τα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που καλύπτουν την περίοδο μεταξύ 2015 και 2021. Οι πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες προτεραιότητας και τα ΠΠΠ τους θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σύσταση πρόσθετων προγραμμάτων παρακολούθησης και των προκαταρκτικών προγραμμάτων μέτρων που θα υποβληθούν ως το τέλος του 2018. Για την επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, τα αναθεωρημένα ΠΠΠ για τις υφιστάμενες ουσίες προτεραιότητας θα πρέπει να έχουν επιτευχθεί έως το τέλος του 2021 και τα ΠΠΠ για πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες προτεραιότητας έως το τέλος του 2027, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 4 έως 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, την παράταση των προθεσμιών για την επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, τη δυνατότητα επιδίωξης λιγότερο αυστηρών περιβαλλοντικών στόχων για συγκεκριμένα υδατικά συστήματα λόγω δυσανάλογου κόστους και/ή κοινωνικοοικονομικών αναγκών, υπό την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνεται περαιτέρω υποβάθμιση της κατάστασης του πληττόμενου υδατικού συστήματος. Ο καθορισμός της χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα κατά τη λήξη της προθεσμίας του 2015, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, θα πρέπει, επομένως, να βασίζεται αποκλειστικά στις ουσίες και τα ΠΠΠ που ορίζονται στην οδηγία 2008/105/ΕΚ υπό τη μορφή που έχει τη 13η Ιανουαρίου 2009, εκτός αν τα εν λόγω ΠΠΠ είναι αυστηρότερα των αναθεωρημένων ΠΠΠ σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, οπότε και θα πρέπει να εφαρμόζονται τα τελευταία.
- (10) Μετά την έκδοση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, εκδόθηκαν πολυάριθμες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης που συνιστούν έλεγχο των εκπομπών για επιμέρους ουσίες προτεραιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 6 της εν λόγω οδηγίας. Επιπλέον, πολυάριθμα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλης υφιστάμενης νομοθεσίας της Ένωσης. Στις περιπτώσεις που οι στόχοι που καθορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ μπορούν να υλοποιηθούν αποτελεσματικά μέσω

των υφιστάμενων πράξεων, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην εφαρμογή και την αναθεώρηση των υφιστάμενων πράξεων και όχι στη θέσπιση νέων μέτρων. Η υπαγωγή μιας ουσίας στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ⁽¹⁾.

- (11) Προκειμένου να βελτιωθεί ο συντονισμός μεταξύ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώρηση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων ⁽²⁾, και της οικείας τομεακής νομοθεσίας, θα πρέπει να αναζητηθούν πιθανές συνέργειες για τον εντοπισμό των δυνητικών τομέων όπου τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί μέσω της εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/ΕΚ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη στήριξη του REACH και άλλων σχετικών διαδικασιών αξιολόγησης των ουσιών και, αντιστρόφως, τα στοιχεία που έχουν παραχθεί για τις αξιολογήσεις ουσιών δυνάμει του REACH και της οικείας τομεακής νομοθεσίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να στηριχθεί η εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, περιλαμβανομένης και της προτεραιότητας που περιγράφεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας.
- (12) Η προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και η παύση ή σταδιακή εξάλειψη των απορριμμάτων, εκπομπών και διαρροών επικινδυνών ουσιών προτεραιότητας, όπως απαιτεί η οδηγία 2000/60/ΕΚ, μπορεί συχνά να επιτυγχάνονται αποδοτικότερα μέσω μέτρων της Ένωσης που αφορούν συγκεκριμένες ουσίες στην πηγή, για παράδειγμα σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, (ΕΕ) αριθ. 528/2012 ⁽³⁾, ή με τις οδηγίες 2001/82/ΕΚ ⁽⁴⁾, 2001/83/ΕΚ ⁽⁵⁾ ή 2010/75/ΕΕ ⁽⁶⁾. Επομένως, προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των μηχανισμών ελέγχου στην πηγή, είναι απαραίτητο να ενισχυθεί η διασύνδεση των ως άνω νομικών πράξεων με την οδηγία 2000/60/ΕΚ και με άλλες σχετικές νομοθετικές πράξεις. Εφόσον από τα αποτελέσματα της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και τα διαθέσιμα δεδομένα παρακολούθησης προκύπτει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σε επίπεδο Ένωσης ή κρατών μελών δεν επαρκούν για την επίτευξη των ΠΠΠ που έχουν οριστεί για ορισμένες ουσίες προτεραιότητας ή για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη ορισμένων επικινδυνών ουσιών προτεραιότητας, θα πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα σε επίπεδο Ένωσης ή κρατών

(1) ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1.

(2) ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

(3) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167 της 27.6.2012, σ. 1).

(4) Οδηγία 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1).

(5) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

(6) Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17).

μελών με σκοπό την επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις αξιολογήσεις κινδύνου, τις κοινωνικοοικονομικές αναλύσεις και τις αναλύσεις κόστους-οφέλους που έχουν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της οικείας νομοθεσίας όσο και τις διαθέσιμες εναλλακτικές λύσεις.

- (13) Μετά τον καθορισμό των ΠΠΠ για τις 33 ουσίες προτεραιότητας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, διεξήχθησαν ορισμένες αξιολογήσεις των κινδύνων, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες ⁽¹⁾, που αργότερα αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006. Προκειμένου να διασφαλιστεί κατάλληλο επίπεδο προστασίας και να επικαιροποιηθούν τα ΠΠΠ σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σε ό,τι αφορά τους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού, θα πρέπει να αναθεωρηθούν τα ΠΠΠ για ορισμένες υφιστάμενες ουσίες,
- (14) Βάσει των προσεγγίσεων που καθορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, προσδιορίστηκαν και έλαβαν προτεραιότητα επιπρόσθετες ουσίες που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο Ένωσης, και θα πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας. Κατά τον καθορισμό των ΠΠΠ για τις εν λόγω ουσίες, ελήφθησαν υπόψη τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία.
- (15) Η ρύπανση των υδάτων και του εδάφους από φαρμακευτικά κατάλοιπα αποτελεί διαφαινόμενο λόγο ανησυχίας. Οι υφιστάμενες μέθοδοι αξιολόγησης και ελέγχου της επικινδυνότητας των φαρμακευτικών προϊόντων για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω του υδάτινου περιβάλλοντος θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους περιβαλλοντικούς στόχους της Ένωσης. Προκειμένου να λάβει υπόψη της την προαναφερόμενη ανησυχία, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τους κινδύνους περιβαλλοντικών επιπτώσεων των φαρμακευτικών προϊόντων και να προβαίνει σε ανάλυση της καταλληλότητας και της αποτελεσματικότητας του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας μέσω αυτού.
- (16) Ο καθορισμός ΠΠΠ για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας συνήθως ενέχει υψηλότερο βαθμό αβεβαιότητας από ό,τι στην περίπτωση των ουσιών προτεραιότητας, αλλά τα ΠΠΠ αυτά εξακολουθούν να αποτελούν κριτήριο αναφοράς για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τον στόχο της καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 24 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii) και iii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας για το περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου, θα πρέπει επίσης να επιδιωχθεί η παύση ή η σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, των εκπομπών και των διαρροών των επικίνδυνων ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (17) Οι επιστημονικές γνώσεις σχετικά με την πορεία και τις επιδράσεις των ρυπογόνων ουσιών στα ύδατα έχουν βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία έτη. Πλέον είναι γνωστά περισ-

σότερα σχετικά με το στοιχείο του υδάτινου περιβάλλοντος (π.χ. ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί, εφεξής «υλικός φορέας») στο οποίο είναι πιθανόν να βρεθεί μια συγκεκριμένη ουσία και όπου, επομένως, υπάρχει μεγαλύτερη πιθανότητα να είναι μετρήσιμη η συγκέντρωσή της. Ορισμένες πολύ υδρόφοβες ουσίες συγκεντρώνονται σε ζώντες οργανισμούς και είναι δύσκολη η ανίχνευσή τους στα ύδατα, ακόμα και με τη χρήση των πιο προηγμένων αναλυτικών τεχνικών. Για τις ουσίες αυτές, θα πρέπει να καθορίζονται ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς. Ωστόσο, προκειμένου να αξιοποιήσουν την οικεία στρατηγική παρακολούθησης και να την προσαρμόσουν στα τοπικά δεδομένα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν την ευελιξία να εφαρμόζουν ΠΠΠ για εναλλακτικό υλικό φορέα ή, κατά περίπτωση, για εναλλακτική ταξινομική βαθμίδα ζώντων οργανισμών, για παράδειγμα υποσυννομοταξία «καρκινοειδή», παραφυλετική ομάδα «ιχθείς», ομοταξία «κεφαλόποδα» ή ομοταξία «όστρακα (μύδια και κυδώνια)», υπό την προϋπόθεση ότι τα ΠΠΠ και το σύστημα παρακολούθησης των κρατών μελών παρέχουν το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ και τον υλικό φορέα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

- (18) Καινοτόμες μέθοδοι παρακολούθησης, όπως η παθητική δειγματοληψία και άλλα εργαλεία, θεωρούνται ελπιδοφόρα για μελλοντική εφαρμογή και θα πρέπει συνεπώς να ενθαρρυνθεί η ανάπτυξή τους.
- (19) Η οδηγία 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, ορίζει ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων για τις μεθόδους ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων. Τα εν λόγω κριτήρια εξασφαλίζουν τη συγκέντρωση κατάλληλων και σημαντικών πληροφοριών λόγω του ότι απαιτούν τη χρήση αρκετά ευαίσθητων μεθόδων ανάλυσης ώστε να διασφαλίζεται ότι οποιαδήποτε υπέρβαση ενός ΠΠΠ μπορεί να ανιχνευθεί και να υπολογισθεί με αξιοπιστία. Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ή ταξινομικές βαθμίδες ζώντων οργανισμών διαφορετικές από εκείνες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία μόνον εφόσον η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ για τα σχετικά ΠΠΠ και τον υλικό φορέα, ή ταξινομικές βαθμίδες ζώντων οργανισμών, ή σημειώνει τουλάχιστον εξίσου καλές επιδόσεις με τη μέθοδο που είναι διαθέσιμη για τα ΠΠΠ και τον υλικό φορέα ή τις ταξινομικές βαθμίδες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (20) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εμπεριέχει προκλήσεις λόγω, μεταξύ άλλων, της ποικιλομορφίας των πιθανών λύσεων σε επιστημονικά, τεχνικά και πρακτικά ζητήματα και της ατελούς ανάπτυξης των μεθόδων παρακολούθησης καθώς και των περιορισμών όσον αφορά τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους. Για την αντιμετώπιση ορισμένων εκ των ανωτέρω προκλήσεων, η ανάπτυξη στρατηγικών παρακολούθησης και μεθόδων ανάλυσης θα πρέπει να υποστηρίζεται σε τεχνικό επίπεδο από ομάδες εμπειρογνομόνων στο πλαίσιο της κοινής στρατηγικής για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36.

- (21) Οι ανθεκτικές, βιοσυσσωρεύσιμες και τοξικές ουσίες (ABT) και άλλες ουσίες που συμπεριφέρονται ως ABT μπορεί να συναντώνται για δεκαετίες στο υδάτινο περιβάλλον σε επίπεδα που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο, ακόμα και αν έχουν ήδη ληφθεί εκτεταμένα μέτρα για τη μείωση ή την εξάλειψη των εκπομπών των εν λόγω ουσιών. Ορισμένες είναι επίσης ικανές να μεταφέρονται σε μεγάλες αποστάσεις και είναι σε μεγάλο βαθμό πανταχού παρούσες στο περιβάλλον. Αρκετές από τις ουσίες αυτές συγκαταλέγονται μεταξύ των υφιστάμενων και των πρόσφατα χαρακτηρισμένων επικινδυνών ουσιών προτεραιότητας. Για ορισμένες από τις ουσίες αυτές υπάρχουν ενδείξεις μακροχρόνιας πανταχού παρουσίας στο υδάτινο περιβάλλον της Ένωσης και, επομένως, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά την επίπτωση των ουσιών αυτών στην παρουσίαση της χημικής κατάστασης βάσει της οδηγίας 2000/60/EK και τις απαιτήσεις παρακολούθησης.
- (22) Όσον αφορά την παρουσίαση της χημικής κατάστασης σύμφωνα με το τμήμα 1.4.3 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάζουν χωριστά τις επιπτώσεις στη χημική κατάσταση των ουσιών που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες, ώστε να μην επισκιάζονται οι βελτιώσεις της ποιότητας των υδάτων που επιτυγχάνονται σε σχέση με άλλες ουσίες. Εκτός από τον υποχρεωτικό χάρτη που καλύπτει όλες τις ουσίες, θα μπορούσαν να υποβάλλονται συμπληρωματικοί χάρτες για την κάλυψη των ουσιών που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες και για την ξεχωριστή κάλυψη των υπόλοιπων ουσιών.
- (23) Η παρακολούθηση θα πρέπει να προσαρμόζεται στη χωροχρονική κλίμακα της αναμενόμενης διακύμανσης των συγκεντρώσεων. Δεδομένης της εκτεταμένης κατανομής και του μεγάλου χρόνου αποκατάστασης που αναμένεται για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μειώνουν τον αριθμό των σταθμών και/ή τη συχνότητα της παρακολούθησης των εν λόγω ουσιών στο ελάχιστο επίπεδο που απαιτείται για την αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων, εφόσον υφίσταται μια στατιστικά αξιόπιστη βασική παρακολούθηση.
- (24) Η ιδιαίτερη μέριμνα για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες δεν απαλλάσσει την Ένωση ή τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να λαμβάνουν επιπλέον μέτρα πέραν των όσων έχουν ήδη ληφθεί, μεταξύ άλλων και σε διεθνές επίπεδο, για τη μείωση ή την εξάλειψη των απορρίψεων, των εκπομπών και των διαρροών των ουσιών αυτών ώστε να επιτύχουν τους στόχους του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/EK.
- (25) Το άρθρο 10 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK προβλέπει ότι, όταν ένας ποιοτικός στόχος ή ένα ποιοτικό πρότυπο, είτε έχει καθοριστεί σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, στις οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα IX της οδηγίας 2000/60/EK, είτε σύμφωνα με οιοδήποτε άλλο νομοθέτημα της Ένωσης, απαιτεί αυστηρότερους όρους από εκείνους που θα προέκυπταν από την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να καθορίζονται αναλόγως και αυστηρότεροι έλεγχοι εκπομπών. Παρόμοια πρόβλεψη περιέχεται και στο άρθρο 18 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ. Συμπεραίνεται επομένως από τα εν λόγω άρθρα ότι οι έλεγχοι που προβλέπονται στις νομοθετικές πράξεις που παρατίθενται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK θα πρέπει να αποτελούν τους ελάχιστους εφαρμοστέους ελέγχους εκπομπών. Σε περίπτωση που η τήρηση ενός ΠΠΠ δεν μπορεί να εξασφαλιστεί από τους εν λόγω ελέγχους, για παράδειγμα για μια ουσία που συμπεριφέρεται ως πανταχού παρούσα ABT, αλλά ούτε και από την εισαγωγή αυστηρότερων προϋποθέσεων, ακόμα και σε συνδυασμό με αυστηρότερες προϋποθέσεις για άλλες απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές που επιδρούν στο υδατικό σύστημα, οι εν λόγω αυστηρότερες προϋποθέσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «απαιτούμενες» για τη συμμόρφωση προς το ΠΠΠ.
- (26) Για τις εκτιμήσεις επικινδυνότητας στις οποίες βασίζεται η επιλογή νέων ουσιών προτεραιότητας, απαιτούνται δεδομένα παρακολούθησης υψηλής ποιότητας, καθώς και δεδομένα σχετικά με τις οικοτοξικολογικές και τοξικολογικές επιδράσεις. Τα δεδομένα παρακολούθησης που συλλέγουν τα κράτη μέλη, παρότι έχουν βελτιωθεί σημαντικά τα προηγούμενα έτη, δεν εξυπηρετούν πάντα τον επιδιωκόμενο σκοπό ως προς την ποιότητα και την αντιπροσωπευτικότητα σε ενωσιακή κλίμακα. Υπάρχει ιδιαίτερη έλλειψη δεδομένων παρακολούθησης για πολλές αναδυόμενες ρυπογόνες ουσίες, οι οποίες μπορούν να οριστούν ως ρύποι, που δεν καλύπτονται επί του παρόντος από συστηματικά προγράμματα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης, αλλά που θα μπορούσαν ενδεχομένως να δημιουργήσουν σημαντικό κίνδυνο που απαιτεί κανονιστική ρύθμιση, ανάλογα με τις δυνητικές οικοτοξικολογικές ή τοξικολογικές επιδράσεις τους, τις τοξικολογικές επιπτώσεις τους στην υγεία και τα επίπεδά τους στο υδάτινο περιβάλλον.
- (27) Απαιτείται νέος μηχανισμός ο οποίος θα παρέχει στην Επιτροπή στοχευμένα και υψηλής ποιότητας στοιχεία παρακολούθησης σχετικά με τη συγκέντρωση των ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον εστιάζοντας στους αναδυόμενους ρύπους και σε άλλες ουσίες για τις οποίες η ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων παρακολούθησης δεν είναι επαρκής για την αξιολόγηση του κινδύνου. Ο νέος μηχανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συλλογή τέτοιων στοιχείων σε όλες τις λεκάνες απορροής ποταμών της Ένωσης και να τα συμπληρώνει με δεδομένα παρακολούθησης από τα προγράμματα των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK και άλλες αξιόπιστες πηγές. Για να διατηρηθεί το κόστος της παρακολούθησης σε λογικό επίπεδο, ο μηχανισμός θα πρέπει να εστιάζει σε περιορισμένο αριθμό ουσιών, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται προσωρινά σε κατάλογο επιτήρησης, και σε περιορισμένο αριθμό σημείων παρακολούθησης, αλλά θα πρέπει να παρέχει αντιπροσωπευτικά δεδομένα που εξυπηρετούν τη διαδικασία ιεράρχησης της Ένωσης. Ο κατάλογος αυτός θα πρέπει να έχει δυναμικό χαρακτήρα και περιορισμένη χρονική ισχύ, ώστε να ανταποκρίνεται στα νέα στοιχεία σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους που ενέχουν οι αναδυόμενοι ρύποι και να αποφεύγει την παρακολούθηση ουσιών για περισσότερο χρονικό διάστημα από όσο είναι απαραίτητο.
- (28) Για να απλουστευτούν και να εξορθολογιστούν οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών και να ενισχυθεί η συνοχή με τα άλλα συναφή στοιχεία της διαχείρισης των υδάτων, οι απαιτήσεις κοινοποίησης του άρθρου 3 της οδηγίας 2008/105/EK θα πρέπει να συγχωνευτούν με τις γενικές υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 της οδηγίας 2000/60/EK.

- (29) Όσον αφορά την παρουσίαση της χημικής κατάστασης σύμφωνα με το τμήμα 1.4.3 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για την επικαιροποίηση των προγραμματιζόμενων μέτρων και των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 8 και το άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντίστοιχα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάζουν χωριστά τις επιπτώσεις των πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών προτεραιότητας και τις επιπτώσεις των υφιστάμενων ουσιών προτεραιότητας με αναθεωρημένα ΠΠΠ, ούτως ώστε η εισαγωγή νέων απαιτήσεων να μην εκλαμβάνεται εσφαλμένα ως ένδειξη ότι επιδεινώθηκε η χημική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων. Εκτός από τον υποχρεωτικό χάρτη που καλύπτει όλες τις ουσίες, θα μπορούσαν να υποβάλλονται συμπληρωματικοί χάρτες για την κάλυψη πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών και υφιστάμενων ουσιών με αναθεωρημένα ΠΠΠ, καθώς και για την ξεχωριστή κάλυψη των υπόλοιπων ουσιών.
- (30) Είναι σημαντικό να διατίθεται έγκαιρα στο ευρύ κοινό περιβαλλοντική ενημέρωση σχετικά με την κατάσταση των επιφανειακών υδάτων της Ένωσης και τα αποτελέσματα των στρατηγικών κατά της χημικής ρύπανσης. Προκειμένου να ενισχυθεί η πρόσβαση και η διαφάνεια των πληροφοριών αυτών, θα πρέπει να είναι ηλεκτρονικά προσβάσιμη από το κοινό σε κάθε κράτος μέλος σχετικά με τα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών, τις αναθεωρήσεις τους και τις επικαιροποιήσεις τους.
- (31) Με την έγκριση της παρούσας πρότασης και την υποβολή της έκθεσής της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η Επιτροπή ολοκληρώνει την πρώτη αναθεώρηση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/ΕΚ. Η αναθεώρηση αυτή περιελάμβανε επανεξέταση των ουσιών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ της εν λόγω οδηγίας, ορισμένες από τις οποίες χαρακτηρίστηκαν ως ουσίες προτεραιότητας. Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία ώστε οι υπόλοιπες ουσίες να χαρακτηρισθούν ως ουσίες προτεραιότητας στο παράρτημα ΙΙΙ. Η πιθανότητα να καταστούν διαθέσιμα νέα δεδομένα σχετικά με τις ουσίες αυτές σημαίνει ότι οι εν λόγω ουσίες δεν εξαιρούνται από κάποια μελλοντική επανεξέταση, όπως ισχύει και για τις άλλες ουσίες που εξετάστηκαν, αλλά δεν χαρακτηρίστηκαν ως ουσίες προτεραιότητας στο πλαίσιο της παρούσας αναθεώρησης. Το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2008/105/ΕΚ καθίσταται, επομένως, άνευ αντικείμενου και θα πρέπει να διαγραφεί. Το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως, μεταξύ άλλων και ως προς την ημερομηνία υποβολής των εκθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (32) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η έγκαιρη ανταπόκριση στις τεχνικές και επιστημονικές εξελίξεις που σημειώνονται στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ για την επικαιροποίηση των μεθόδων εφαρμογής των ΠΠΠ που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (33) Προκειμένου να βελτιωθεί η βάση πληροφοριών για τον μελλοντικό προσδιορισμό ουσιών προτεραιότητας, ιδίως σε ό,τι αφορά τους αναδυόμενους ρύπους, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες σχετικά με την κατάρτιση και επικαιροποίηση καταλόγου επιτήρησης. Επιπλέον, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση της παρούσας οδηγίας και την εφαρμογή των μορφότυπων υποβολής των δεδομένων και των στοιχείων παρακολούθησης στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.
- (34) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα⁽²⁾, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει τη δέσμευση να συνοδεύουν, σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, την ανακοίνωση των μέτρων μεταφοράς τους με ένα ή περισσότερα έγγραφα που εξηγούν τη σχέση μεταξύ των στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των εθνικών πράξεων μεταφοράς. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων δικαιολογείται.
- (35) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα, η επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων μέσω του καθορισμού ΠΠΠ για τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, είναι αδύνατον να εξασφαλιστεί επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά, για λόγους ανάγκης διατήρησης του ίδιου επιπέδου προστασίας των επιφανειακών υδάτων σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την εκπλήρωση του στόχου αυτού.
- (36) Συνεπώς, οι οδηγίες 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2000/60/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

⁽¹⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

- 1) Το άρθρο 16 παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Επιτροπή αναθεωρεί τον εγκριθέντα κατάλογο ουσιών προτεραιότητας το αργότερο τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, στη συνέχεια δε, τουλάχιστον ανά εξαετία, και υποβάλλει προτάσεις όπου κρίνεται απαραίτητο.»

- 2) Το παράρτημα Χ αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Η οδηγία 2008/105/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και του άρθρου 2 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για την θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως “υλικός φορέας” νοείται ένα στοιχείο του υδατινίου περιβάλλοντος, κατά περίπτωση ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί·
- 2) ως “ταξινόμική ομάδα ζώντων οργανισμών” νοείται μια συγκεκριμένη υδρόβια ταξινόμική ομάδα εντός της ταξινόμικής βαθμίδας “υποσυνομοταξία”, “ομοταξία” ή ισοδύναμής τους.

(*) ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36.»

- 2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1α, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα συστήματα επιφανειακών υδάτων τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α και εφαρμόζουν τα εν λόγω ΠΠΠ σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β.

1α. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τη μορφή που έχει τη 13η Ιανουαρίου 2009 και ιδίως της επίτευξης καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων όσον αφορά τις ουσίες και τα ΠΠΠ που απαριθμούνται σε αυτήν, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ που προβλέπονται στο παράρτημα Ι μέρος Α όσον αφορά:

- ι) τις ουσίες με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 στο παράρτημα Ι μέρος Α, για τις οποίες έχουν οριστεί αναθεωρημένα ΠΠΠ από τις 22 Δεκεμβρίου 2015 με στόχο να έχει επιτευχθεί έως τις 22 Δεκεμβρίου 2021 καλή χημική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων ως προς αυτές τις ουσίες, μέσω προγραμμάτων μέτρων στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού 2015 τα οποία έχουν καταρτι-

σθεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ· και

- ii) τις πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες με αριθμό 34 έως 45 στο παράρτημα Ι μέρος Α, από τις 22 Δεκεμβρίου 2018 για την επίτευξη καλής χημικής κατάστασης στα επιφανειακά ύδατα όσον αφορά τις ουσίες αυτές έως τις 22 Δεκεμβρίου 2027 και την πρόληψη της επιδείνωσης της χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων ως προς τις ουσίες αυτές. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018, πρόσθετο πρόγραμμα παρακολούθησης και προκαταρκτικό πρόγραμμα μέτρων που θα καλύπτουν τις ουσίες αυτές. Το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 2021 θεσπίζεται τελικό πρόγραμμα μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και εφαρμόζεται και τίθεται πλήρως σε εφαρμογή το ταχύτερο δυνατόν μετά την ημερομηνία αυτή και το αργότερο έως τις 22 Δεκεμβρίου 2024.

Το άρθρο 4 παράγραφοι 4 έως 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ εφαρμόζεται κατ' αναλογία όσον αφορά τις εν λόγω ουσίες που απαριθμούνται στα σημεία i) και ii) του πρώτου εδαφίου.

2. Για τις ουσίες με αριθμό 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 και 44 του παραρτήματος Ι μέρος Α, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Για ουσίες διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ για τα ύδατα που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν, σχετικά με μία ή περισσότερες κατηγορίες επιφανειακών υδάτων, να εφαρμόζουν ΠΠΠ για υλικό φορέα διαφορετικό από εκείνον που καθορίζεται στην παράγραφο 2, ή, κατά περίπτωση, ταξινόμική ομάδα ζώντων οργανισμών άλλη από αυτές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζουν το σχετικό ΠΠΠ που καθορίζεται στο παράρτημα Ι μέρος Α ή, σε περίπτωση που δεν έχει προβλεφθεί ΠΠΠ για τον συγκεκριμένο υλικό φορέα ή ταξινόμική ομάδα ζώντων οργανισμών, θεσπίζουν ΠΠΠ το οποίο παρέχει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με το ΠΠΠ που καθορίζεται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση της συγκεκριμένης επιλογής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο μόνο εφόσον η μέθοδος ανάλυσης που χρησιμοποιείται για τον επιλεγμένο υλικό φορέα ή την ταξινόμική ομάδα ζώντων οργανισμών πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ. Στις περιπτώσεις που τα κριτήρια αυτά δεν πληρούνται για κανέναν υλικό φορέα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η παρακολούθηση διενεργείται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος και ότι η μέθοδος ανάλυσης αποδίδει τουλάχιστον εξίσου καλά με εκείνη που διατίθεται για τον υλικό φορέα που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου για τη σχετική ουσία.

3α. Όταν εντοπίζεται ενδεχόμενος κίνδυνος λόγω υπερβολικής έκθεσης είτε για το ίδιο το υδατικό περιβάλλον είτε μέσω αυτού ως αποτέλεσμα μέτρησης ή εκτίμησης των περιβαλλοντικών συγκεντρώσεων ή εκπομπών και όταν εφαρμόζεται ΠΠΠ

ως προς ίζημα ή ζώντα οργανισμό, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εφαρμόζεται επίσης η παρακολούθηση των επιφανειακών υδάτων και εφαρμόζουν τα ΜΕΣ-ΠΠΠ που ορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας, εφόσον τέτοια ΠΠΠ έχουν προσδιοριστεί.

3β. Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ, η υπολογισθείσα μέση τιμή των αποτελεσμάτων μετρήσεων που πραγματοποιήθηκαν χρησιμοποιώντας τη βέλτιστη διαθέσιμη τεχνική που δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος αναφέρεται ως “κάτω από το όριο ποσοτικού προσδιορισμού” και το “όριο ποσοτικού προσδιορισμού” ακόμη και της εν λόγω τεχνικής υπερβαίνει τα ΠΠΠ, το αποτέλεσμα για την ουσία που καταμετράται δεν λαμβάνεται υπόψη για την αξιολόγηση της γενικής χημικής κατάστασης του συγκεκριμένου υδατικού συστήματος.

4. Για τις ουσίες για τις οποίες εφαρμόζεται ΠΠΠ είτε ως προς ίζημα και/ή ζώντα οργανισμό, τα κράτη μέλη παρακολουθούν την εκάστοτε ουσία στον σχετικό υλικό φορέα τουλάχιστον μία φορά ετησίως, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι γνώμες των εμπειρογνομώνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

5. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκανής απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ:

α) πίνακα στον οποίο εκτίθενται τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης που εφαρμόζονται, καθώς και στοιχεία σχετικά με τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ·

β) για τις ουσίες για τις οποίες γίνεται χρήση της επιλογής της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου:

i) τους σκοπούς και τους λόγους αυτής της επιλογής,

ii) κατά περίπτωση, τα εναλλακτικά ΠΠΠ που καθορίστηκαν, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα εν λόγω ΠΠΠ προσφέρουν τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό των ΠΠΠ, και τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες εφαρμόζονται,

iii) για λόγους σύγκρισης με τις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης για τους υλικούς φορείς που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων για τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ·

γ) εάν η περιοδικότητα της παρακολούθησης υπερβαίνει το ένα έτος, αιτιολόγηση της εφαρμοζόμενης συχνότητας παρακολούθησης, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

5α. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και τα οποία περιέχουν όλα τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των

μέτρων που λαμβάνονται για την πρόληψη της ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων και η ενδιάμεση έκθεση στην οποία περιγράφεται η πρόοδος που έχει σημειωθεί ως προς την εφαρμογή του προβλεπόμενου προγράμματος μέτρων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, καθίστανται διαθέσιμα μέσω κεντρικής δικτυακής πύλης στην οποία το κοινό έχει ηλεκτρονική πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες (*).

6. Βάσει της παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων η οποία διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων των συγκεντρώσεων των ουσιών προτεραιότητας που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι και οι οποίες τείνουν να συγκεντρώνονται είτε σε ιζήματα και/ή ζώντες οργανισμούς, αποδίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ουσίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 και 44 που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Α. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα που διασφαλίζουν ότι οι ανωτέρω συγκεντρώσεις δεν αυξάνονται σημαντικά είτε σε ιζήματα και/ή σχετικούς ζώντες οργανισμούς.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη συχνότητα παρακολούθησης είτε σε ιζήματα και/ή ζώντες οργανισμούς, ούτως ώστε να υπάρχουν επαρκή δεδομένα για μια αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η παρακολούθηση πρέπει να γίνεται ανά τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και η γνώμη των εμπειρογνομώνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

7. Η Επιτροπή εξετάζει την επιστημονική και τεχνική πρόοδο, συμπεριλαμβανομένων των αξιολογήσεων κινδύνου, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ καθώς και τις πληροφορίες από την καταχώριση ουσιών που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 119 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτείνει την αναθεώρηση των ΠΠΠ που περιέχονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 294 ΣΛΕΕ και βάσει του χρονοδιαγράμματος του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

8. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 10 εφόσον κρίνεται απαραίτητο για την προσαρμογή του παραρτήματος Ι μέρος Β σημείο 3 της παρούσας οδηγίας στις επιστημονικές ή τεχνικές εξελίξεις.

8α. Για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, θεσπίζονται τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για τις στρατηγικές παρακολούθησης και τις μεθόδους ανάλυσης των ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας και της παρακολούθησης ζώντων οργανισμών, στο πλαίσιο της ισχύουσας διαδικασίας εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/ΕΚ στο μέτρο του δυνατού, έως την 22α Δεκεμβρίου 2014.

Ειδικότερα, οι κατευθυντήριες γραμμές καλύπτουν:

α) την παρακολούθηση των ουσιών στους ζώντες οργανισμούς όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου·

β) στην περίπτωση πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών (με αριθμό 34 έως 45 στο παράρτημα Ι μέρος Α) και ουσιών για τις οποίες έχουν καθοριστεί αναθεωρημένα αυστηρότερα ΠΠΠ (με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23 και 28 στο παράρτημα Ι μέρος Α), αναλυτικές μεθόδους που συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ.

8β. Στην περίπτωση ουσιών για τις οποίες δεν έχουν εγκριθεί τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές έως τις 22 Δεκεμβρίου 2014, η προθεσμία της 22ας Δεκεμβρίου 2015 που αναφέρεται στην παράγραφο 1α σημείο ι) παρατείνεται έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018 και η προθεσμία της 22ας Δεκεμβρίου 2021 που αναφέρεται στο εν λόγω σημείο παρατείνεται έως τις 22 Δεκεμβρίου 2027.

(*) ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.».

3) Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 και η παράγραφος 6 του άρθρου 5 διαγράφονται.

4) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 7α

Συντονισμός

1. Αναφορικά με τις ουσίες προτεραιότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 (*), (ΕΕ) αριθ. 528/2012 (**) ή της οδηγίας 2010/75/ΕΕ (***), η Επιτροπή αξιολογεί υπό το φως των αποτελεσμάτων της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας αυτής, εάν τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών επαρκούν για την επίτευξη των ΠΠΠ για ουσίες προτεραιότητας και του στόχου παύσης ή εξάλειψης για τις απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 16 παράγραφος 6 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και συνοδεύει την έκθεσή της με τις τυχόν κατάλληλες προτάσεις, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων ελέγχου.

3. Όταν από τα αποτελέσματα της έκθεσης προκύπτει ότι είναι απαραίτητη η λήψη συμπληρωματικών μέτρων σε ενωσιακό επίπεδο ή σε επίπεδο κρατών μελών προκειμένου να διευκολυνθεί η τήρηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αναφορικά με μια συγκεκριμένη ουσία η οποία έχει εγκριθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή εφαρμόζουν κατά περίπτωση τα άρθρα 21 ή 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ή τα άρθρα 15 ή 48 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, αναφορικά με την εν λόγω ουσία ή τα προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία.

Σε περίπτωση ουσιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, η Επιτροπή κινεί, εφόσον απαιτείται, τη διαδικασία των άρθρων 59, 61 ή 69 του εν λόγω κανονισμού.

Κατά την εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη τις τυχόν αξιολογήσεις κινδύνου και τις κοινωνικοοικονομικές αναλύσεις ή τις αναλύσεις κόστους-οφέλους που απαιτούνται δυνάμει των εν λόγω κανονισμών, συμπεριλαμβανομένης της διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά (ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1).

(**) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167 της 27.6.2012, σ. 1).

(***) Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17).».

5) Τα άρθρα 8 και 9 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Αναθεώρηση του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας. Συνοδεύει την έκθεση, κατά περίπτωση, με νομοθετικές προτάσεις για την τροποποίηση του παραρτήματος Χ, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, προτάσεων για τον προσδιορισμό νέων ουσιών προτεραιότητας ή επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας ή για τον χαρακτηρισμό ορισμένων ουσιών προτεραιότητας ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και τον καθορισμό αντίστοιχων προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος για τα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.

Άρθρο 8α

Ειδικές διατάξεις για ορισμένες ουσίες

1. Στα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του τμήματος 1.4.3 του παραρτήματος V σχετικά με την παρουσίαση της συνολικής χημικής κατάστασης και των στόχων και των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ια) και στο άρθρο 16 παράγραφος 6 της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν συμπληρωματικούς χάρτες που παρουσιάζουν τα στοιχεία σχετικά με τη χημική κατάσταση μιας ή περισσότερων από τις ακόλουθες ουσίες ξεχωριστά από τα στοιχεία που αφορούν τις υπόλοιπες ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας:

α) ουσίες με αριθμό 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 (ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ΑΒΤ)·

β) ουσίες με αριθμό 34 έως 45 (πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες)·

γ) ουσίες με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23 και 28 (ουσίες για τις οποίες ορίζονται αναθεωρημένα, αυστηρότερα ΠΠΠ).

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παρουσιάζουν το εύρος της απόκλισης από την τιμή ΠΠΠ για τις ουσίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως γ) στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού. Τα κράτη μέλη που υποβάλλουν τέτοιους συμπληρωματικούς χάρτες διασφαλίζουν τη συγκρισιμότητά τους στο επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμών και σε ενωσιακό επίπεδο.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διενεργούν για τις ουσίες αριθ. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 στο παράρτημα Ι μέρος Α λιγότερο εντατική παρακολούθηση από εκείνη που απαιτείται για τις ουσίες προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας και το παράρτημα V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, υπό τον όρο ότι η παρακολούθηση είναι αντιπροσωπευτική και ότι υπάρχει αξιόπιστη στατιστική βάση αναφοράς σχετικά με την παρουσία των ουσιών αυτών στο υδάτινο περιβάλλον. Όπως ορίζεται από την κατευθυντήρια γραμμή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, η παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται ανά τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και η γνώμη των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

Άρθρο 8β

Κατάλογος επιτήρησης

1. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο επιτήρησης των ουσιών για τις οποίες πρέπει να συλλέγονται δεδομένα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης με σκοπό την υποστήριξη της μελλοντικής διαδικασίας ιεράρχησης σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για τη συμπλήρωση των στοιχείων, μεταξύ άλλων, από αναλύσεις και επισκοπήσεις βάσει του άρθρου 5 και των προγραμμάτων παρακολούθησης βάσει του άρθρου 8 της εν λόγω οδηγίας.

Ο πρώτος κατάλογος επιτήρησης περιλαμβάνει κατά μέγιστο 10 ουσίες ή ομάδες ουσιών και υποδεικνύει τους υλικούς φορείς παρακολούθησης και τις πιθανές μεθόδους ανάλυσης που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος για κάθε ουσία. Επί τη βάση της διαθεσιμότητας μεθόδων ανάλυσης που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος, ο μέγιστος αυτός αριθμός ουσιών ή ομάδων ουσιών που η Επιτροπή δύναται να συμπεριλάβει στον κατάλογο αυξάνεται κατά μία μονάδα σε κάθε αναθεώρηση του καταλόγου σύμφωνα με την παράγραφο 2, έως του μέγιστου αριθμού των 14. Οι ουσίες που πρέπει να συμπεριληφθούν στον κατάλογο επιτήρησης επιλέγονται μεταξύ εκείνων για τις οποίες τα διαθέσιμα στοιχεία καταδεικνύουν ότι ενδέχεται να δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο σε επίπεδο Ένωσης για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού και για τις οποίες τα στοιχεία παρακολούθησης είναι ανεπαρκή.

Οι ουσίες Diclofenac (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) και 17-alpha-ethinylestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) περιλαμβάνονται στον πρώτο κατάλογο παρακολούθησης για τη συλλογή στοιχείων παρακολούθησης προκειμένου να διευκολυνθεί ο καθορισμός των κατάλληλων μέτρων για την αντιμετώπιση του κινδύνου που δημιουργούν οι εν λόγω ουσίες.

Κατά την επιλογή των ουσιών για τον κατάλογο επιτήρησης η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων:

α) των αποτελεσμάτων της πλέον πρόσφατης τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας·

β) των ερευνητικών προγραμμάτων·

γ) των συστάσεων των ενδιαφερόμενων φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·

δ) των προγραμμάτων των κρατών μελών για ανάλυση των χαρακτηριστικών και παρακολούθηση βάσει των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, αντιστοίχως·

ε) των πληροφοριών σχετικά με τους όγκους παραγωγής, τα πρότυπα χρήσης, τις εγγενείς ιδιότητες (περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του μεγέθους των σωματιδίων), τις συγκεκριμένες στο περιβάλλον και τις επιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων συλλέγονται σύμφωνα με τις οδηγίες 98/8/ΕΚ, 2001/82/ΕΚ (*) και 2001/83/ΕΚ (**) και με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1107/2009.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2014 και εν συνεχεία τον επικαιροποιεί ανά 24 μήνες. Κατά την επικαιροποίηση του καταλόγου επιτήρησης, η Επιτροπή αφαιρεί από αυτόν τυχόν ουσίες για τις οποίες μπορεί να διεξαχθεί αξιολόγηση βάσει του κινδύνου δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, χωρίς πρόσθετα στοιχεία επιτήρησης. Η διάρκεια της συνεχούς περιόδου παρακολούθησης του καταλόγου επιτήρησης για κάθε ουσία δεν υπερβαίνει τα τέσσερα έτη.

3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στον κατάλογο επιτήρησης σε επιλεγμένους αντιπροσωπευτικούς σταθμούς παρακολούθησης για περίοδο τουλάχιστον 12 μηνών. Για τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, η περίοδος παρακολούθησης αρχίζει στις 14 Σεπτεμβρίου 2015 ή εντός έξι μηνών από την εκπόνηση του καταλόγου επιτήρησης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη. Για κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στους επακόλουθους καταλόγους, τα κράτη μέλη αρχίζουν την παρακολούθηση εντός έξι μηνών από την εγγραφή της στους καταλόγους.

Έκαστο κράτος μέλος επιλέγει τουλάχιστον έναν σταθμό και έναν επιπλέον σταθμό εφόσον ο πληθυσμός του υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο κατοίκους, καθώς και τον αριθμό σταθμών που ισούται με το ηλικίο της γεωγραφικής του έκτασης σε km² διαιρούμενης διά 60 000 (με στρογγυλοποίηση στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό) και τον αριθμό σταθμών που ισούται με το ηλικίο του αριθμού του πληθυσμού του διαιρουμένου διά των πέντε εκατομμυρίων (με στρογγυλοποίηση στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό).

Κατά την επιλογή των αντιπροσωπευτικών σταθμών παρακολούθησης, της συχνότητας και του χρονικού σημείου παρακολούθησης κάθε ουσίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα πρότυπα χρήσης και την πιθανότητα εμφάνισης της ουσίας. Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

Όταν ένα κράτος μέλος παρέχει επαρκή, συγκρίσιμα, αντιπροσωπευτικά και πρόσφατα στοιχεία παρακολούθησης για μια συγκεκριμένη ουσία από υφιστάμενα προγράμματα ή μελέτες παρακολούθησης, μπορεί να αποφασίζει να μην προβαίνει σε πρόσθετη παρακολούθηση για την εν λόγω ουσία στο πλαίσιο του μηχανισμού του καταλόγου επιτήρησης, υπό την προϋπόθεση επίσης ότι η παρακολούθηση της ουσίας έχει διεξαχθεί

με μέθοδο που πληροί τις απαιτήσεις των τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών που έχει αναπτύξει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 5.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που διενεργούν βάσει της παραγράφου 3. Για τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, τα αποτελέσματα της παρακολούθησης υποβάλλονται με έκθεση εντός 15 μηνών από τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 ή εντός 21 μηνών από την εκπόνηση του καταλόγου επιτήρησης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη, και εν συνεχεία ανά δώδεκα μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία διατηρείται στον κατάλογο. Για κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στους επακόλουθους καταλόγους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης εντός 21 μηνών από την εγγραφή της ουσίας στον κατάλογο επιτήρησης και, στη συνέχεια, ανά 12 μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία παραμένει στον κατάλογο. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει στοιχεία για την αντιπροσωπευτικότητα των σταθμών παρακολούθησης και τη στρατηγική παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και επικαιροποίηση του καταλόγου επιτήρησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2. Δύναται επίσης να καθορίζει τεχνικούς μορφότευπους για την υποβολή των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης και των σχετικών πληροφοριών στην Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών προδιαγραφών, προκειμένου να διευκολύνει την παρακολούθηση των ουσιών του καταλόγου επιτήρησης και καλείται να προωθήσει τον συντονισμό της εν λόγω παρακολούθησης.

Άρθρο 8γ

Ειδικές διατάξεις για τις φαρμακευτικές ουσίες

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 9 της οδηγίας 2000/60/EK και, κατά περίπτωση, με βάση τα αποτελέσματα της μελέτης που θα διεξαχθεί το 2013 για τους κινδύνους που ενέχουν τα φαρμακευτικά προϊόντα για το περιβάλλον καθώς και άλλων σχετικών μελετών και εκθέσεων, η Επιτροπή, στο μέτρο του δυνατού εντός δύο ετών από τις 13 Σεπτεμβρίου 2013 θεσπίζει στρατηγική προσέγγιση όσον αφορά τη ρύπανση των υδάτων από φαρμακευτικές ουσίες. Η εν λόγω στρατηγική προσέγγιση συμπεριλαμβάνει, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, προτάσεις με στόχο να λαμβάνονται δεόντως υπόψη στη διαδικασία της διάθεσης των φαρμακευτικών προϊόντων στην αγορά οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των φαρμάκων. Στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής προσέγγισης, η Επιτροπή προτείνει, κατά περίπτωση, έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2017 μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε ενωσιακό επίπεδο και/ή σε επίπεδο κρατών μελών, εφόσον παρίσταται ανάγκη, για την αντιμετώπιση των πιθανών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των φαρμακευτικών ουσιών, ειδικότερα δε εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 8β παράγραφος 1, με στόχο τη μείωση των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των εν λόγω ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της δημόσιας υγείας και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας των προτεινόμενων μέτρων.

Άρθρο 9

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 της οδηγίας

2000/60/EK. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (**).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Όταν η εν λόγω επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 9α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 8 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο έξι ετών από τις 13 Σεπτεμβρίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των έξι ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην παρούσα απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

(*) Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1).

(**) Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

(***) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

6) Το παράρτημα I τροποποιείται ως ακολούθως:

α) το μέρος Α αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα II της παρούσας οδηγίας·

β) στο μέρος Β, τα σημεία 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Στήλες 6 και 7 του πίνακα: για κάθε δεδομένη μάζα επιφανειακών υδάτων, η εφαρμογή ΜΕΣ-ΠΠΠ σημαίνει ότι η μετρούμενη συγκέντρωση σε οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

Οστόσο, σύμφωνα με το σημείο 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως ο υπολογισμός του εκατοστημορίου, προκειμένου να διασφαλίζεται αποδεκτός βαθμός εμπιστοσύνης και ακρίβειας για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης προς τα ΜΕΣ-ΠΠΠ. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη το πράξουν, οι εν λόγω στατιστικές μέθοδοι είναι σύμφωνες προς τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

3. Τα ΠΠΠ για τα ύδατα που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα εκφράζονται ως ολικές συγκεντρώσεις στο συνολικό δείγμα ύδατος.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, στις περιπτώσεις του καδμίου, του μολύβδου, του υδραργύρου και του νικελίου (εφεξής “μέταλλα”) το ΠΠΠ για τα ύδατα αναφέρεται στην εν διαλύσει συγκέντρωση, δηλαδή την εν διαλύσει φάση δείγματος ύδατος που λαμβάνεται με διήθηση μέσω ηθμού 0,45 μm ή κάθε ισοδύναμη προεπεξεργασία ή, εφόσον αναφέρεται ρητά, στη βιοδιαθέσιμη συγκέντρωση.

Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης σε σχέση με τα οικεία ΠΠΠ, να λαμβάνουν υπόψη:

α) τις φυσικές συγκεντρώσεις μετάλλων σε μη εκτεθειμένο περιβάλλον και τις ενώσεις τους, στην περί-

πτωση που οι συγκεντρώσεις αυτές εμποδίζουν τη συμμόρφωση προς τα οικεία ΠΠΠ·

β) τον βαθμό σκληρότητας, το pH, του διαλυμένου οργανικού άνθρακα ή άλλες παραμέτρους ποιότητας του ύδατος, οι οποίες επηρεάζουν τη βιοδιαθεσιμότητα των μετάλλων, εφόσον οι βιοδιαθέσιμες συγκεντρώσεις προσδιορίζονται με τη χρήση κατάλληλων μοντέλων βιοδιαθεσιμότητας.».

7) Τα παραρτήματα II και III διαγράφονται.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 14 Σεπτεμβρίου 2015. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Αυγούστου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. LINKEVIČIUS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Αριθμός	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	Αριθμός ΕΕ ⁽²⁾	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας ⁽³⁾	Χαρακτηριζόμενη ως επικίνδυνη ουσία προτεραιότητας
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Ανθρακένιο	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Ατραζίνη	
(4)	71-43-2	200-753-7	Βενζόλιο	
(5)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Κάδμιο και οι ενώσεις του	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Χλωροαλκάνια C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Διχλωροαιθάνιο	
(11)	75-09-2	200-838-9	Διχλωρομεθάνιο	
(12)	117-81-7	204-211-0	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξύλιο) (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron (Διουρόνη)	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Φλουορανθένιο	
(16)	118-74-1	204-273-9	Εξαχλωροβενζόλιο	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Εξαχλωροβουταδιένιο	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon (Ισοπροτουρόνη)	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Ναφθαλίνιο	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Νικέλιο και οι ενώσεις του	
(24)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Εννεύλοφαινόλες	X ⁽⁵⁾
(25)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Οκτυλοφαινόλες ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	Πενταχλωροβενζόλιο	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Πενταχλωροφαινόλη	
(28)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Σιμαζίνη	
(30)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Ενώσεις τριβουτυλοκασιτέρου	X ⁽⁸⁾

Αριθμός	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	Αριθμός ΕΕ ⁽²⁾	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας ⁽³⁾	Χαρακτηριζόμενη ως επικίνδυνη ουσία προτεραιότητας
(31)	12002-48-1	234-413-4	Τριχλωροβενζόλια	
(32)	67-66-3	200-663-8	Τριχλωρομεθάνιο (χλωροφόρμιο)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Τριφλουραλίνη	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Υπερφθοροκτανοσουλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	δεν εφαρμόζεται	Quinoxifen	X
(37)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenoxy	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryne	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Κυπερμεθρίνη ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvos	
(43)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Εξαβρωμοκυκλοδεκανίο (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	Heptachlor και εποξείδιο του heptachlor	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Τερβουτρίνη	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Αριθμός ΕΕ: Ευρωπαϊκός κατάλογος υφιστάμενων χημικών ουσιών (Einecs) ή Ευρωπαϊκός κατάλογος κοινοποιημένων χημικών ουσιών (Elincs).

⁽³⁾ Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν επιλεγεί ομάδες ουσιών, εκτός ρητής υπόδειξης, προσδιορίζονται τυπικές μεμονωμένες αντιπροσωπευτικές ουσίες στο πλαίσιο του καθορισμού των προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος.

⁽⁴⁾ Μόνον ο τετρα-, πεντα-, εξα- και επταβρωμοδιφαινυλαιθέρας (αριθμοί -CAS 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3, αντίστοιχα).

⁽⁵⁾ Εννεύλοφαινόλη (CAS 25154-52-3, ΕΕ 246-672-0) συμπεριλαμβανομένων των ισομερών 4-εννεύλοφαινόλη (CAS 104-40-5, ΕΕ 203-199-4) και 4-εννεύλοφαινόλη (διακλαδισμένης αλυσίδας) (CAS 84852-15-3, ΕΕ 284-325-5).

⁽⁶⁾ Οκτυλοφαινόλη (CAS 1806-26-4, ΕΕ 217-302-5) συμπεριλαμβανομένου του ισομερούς 4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλοβουτυλο)-φαινόλη (CAS 140-66-9, ΕΕ 205-426-2).

⁽⁷⁾ Συμπεριλαμβάνονται οι ενώσεις βενζο(α)πυρένιο (CAS 50-32-8, ΕΕ 200-028-5), βενζο(β)φλουορανθένιο (CAS 205-99-2, ΕΕ 205-911-9), βενζο(g,h,i)-περυλένιο (CAS 191-24-2, ΕΕ 205-883-8), βενζο(k)φλουορανθένιο (CAS 207-08-9, ΕΕ 205-916-6), ινδενο(1,2,3-cd)πυρένιο (CAS 193-39-5, ΕΕ 205-893-2), ενώ εξαιρούνται οι ενώσεις ανθρακένιο, φλουορανθένιο και ναφθαλίνιο, που παρατίθενται χωριστά.

⁽⁸⁾ Συμπεριλαμβανομένου του κατιόντος τριβουτυλοκασστέρου (CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Αναφέρεται στις εξής ενώσεις:

7 πολυχλωριωμένες διβενζο-p-διοξίνες (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 πολυχλωριωμένα διβενζοφουράνια (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4,5'-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ Το CAS 52315-07-8 αναφέρεται σε ισομερές μείγμα κυπερμεθρίνης, α-κυπερμεθρίνης (CAS 67375-30-8), β-κυπερμεθρίνης (CAS 65731-84-2), θ-κυπερμεθρίνης (CAS 71697-59-1) και ζ-κυπερμεθρίνης (52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Συμπεριλαμβάνονται το 1,3,5,7,9,11-εξαβρωμοκυκλοδεκανίο (CAS 25637-99-4), το 1,2,5,6,9,10-εξαβρωμοκυκλοδεκανίο (CAS 3194-55-6), το α-εξαβρωμοκυκλοδεκανίο (CAS 134237-50-6), το β-εξαβρωμοκυκλοδεκανίο (CAS 134237-51-7) και το γ-εξαβρωμοκυκλοδεκανίο (CAS 134237-52-8).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΛΛΕΣ ΡΥΠΟΓΟΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

ΜΕΡΟΣ Α: ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΠΠΠ)

ΕΜΤ: ετήσια μέση τιμή.

ΜΕΣ: μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση.

Μονάδα: [μg/l] για τις στήλες (4) έως (7)

[μg/kg υγρού βάρους] για τη στήλη (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Ανθρακένιο	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Ατραζίνη	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Βενζόλιο	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέ- ρες ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Κάδμιο και οι ενώσεις του (ανάλογα με τις κατηγορίες σκληρότητας νερού) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (Κατηγορία 1) 0,08 (Κατηγορία 2) 0,09 (Κατηγορία 3) 0,15 (Κατηγορία 4) 0,25 (Κατηγορία 5)	0,2	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	
(6α)	τετραχλωράν- θρακας ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(7)	Χλωροαλκάνια C10-13 ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinph- os	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos- ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9α)	Φυτοφάρμακα κυκλοδιενίου: Αλδρίνη ⁽⁷⁾ Διελδρίνη ⁽⁷⁾ Ενδρίνη ⁽⁷⁾ Ισοδρίνη ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(9β)	Ολικό DDT ^{(7), (9)}	δεν εφαρμόζεται	0,025	0,025	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Παρα-παρα-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(10)	1,2-Διχλωροαιθάνιο	107-06-2	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(11)	Διχλωρομεθάνιο	75-09-2	20	20	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(12)	Φθαλικό δι(2-αιθυλξεύλιο) (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(13)	Diuron (Διουρόνη)	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Φλουορανθένιο	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Εξαχλωροβουταδιένιο	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon (Ισοπροτουρόνη)	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Ναφθαλίνιο	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Νικέλιο και οι ενώσεις του	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Εννεύλοφαινόλες (4-εννεύλοφαινόλη)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Οκτυλοφαινόλη ((4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλβουτυλική)-φαινόλη))	140-66-9	0,1	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(26)	Πενταχλωροβενζόλιο	608-93-5	0,007	0,0007	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(27)	Πενταχλωροφαι- νόλη	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρα- κες (ΡΑΗ) ⁽¹¹⁾	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζε- ται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Βενζο(α)πυρένιο	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Βενζο(β)φλουο- ρανθένιο	205-99-2	βλέπε υποση- μείωση 11	βλέπε υπο- σημείωση 11	0,017	0,017	βλέπε υποσημεί- ωση 11
	Βενζο(κ)φλουο- ρανθένιο	207-08-9	βλέπε υποση- μείωση 11	βλέπε υπο- σημείωση 11	0,017	0,017	βλέπε υποσημεί- ωση 11
	βενζο(g,h,i)περυ- λένιο	191-24-2	βλέπε υποση- μείωση 11	βλέπε υπο- σημείωση 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	βλέπε υποσημεί- ωση 11
	Ινδενο(1,2,3- cd)πυρένιο	193-39-5	βλέπε υποση- μείωση 11	βλέπε υπο- σημείωση 11	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	βλέπε υποσημεί- ωση 11
(29)	Σιμαζίνη	122-34-9	1	1	4	4	
(29α)	Τετραχλωροαι- θυλένιο ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(29β)	Τριχλωροαιθυλέ- νιο ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(30)	Ενώσεις τριβου- τυλοκασσitéρου (κατιόν τριβου- τυλοκασσitéρου)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Τριχλωροβενζό- λια	12002-48-1	0,4	0,4	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(32)	Τριχλωρομεθά- νιο	67-66-3	2,5	2,5	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(33)	Τριφλουραλίνη	1582-09-8	0,03	0,03	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(34)	Dicofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	δεν εφαρμόζε- ται ⁽¹⁰⁾	δεν εφαρμόζε- ται ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Υπερφθοροκτα- νοσυλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Quinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΕΜΤ-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(37)	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	Βλέπε υποσημείωση 10 στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ			δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Άθροισμα των PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryne	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Κυπερμεθρίνη	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Dichlorvos	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	Εξαβρωμοκυκλοδοδεκάνιο (HBCDD)	Βλέπε υποσημείωση 12 στο παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachlor και εποξείδιο του heptachlor	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Τερβουτρίνη	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως ετήσια μέση τιμή (ΕΜΤ-ΠΠΠ). Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει για την ολική συγκέντρωση όλων των ισομερών.

⁽³⁾ Τα επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας καλύπτουν τους ποταμούς και τις λίμνες, καθώς και τα συναφή τεχνητά ή ιδιαιτέρως τροποποιημένα υδατικά συστήματα.

⁽⁴⁾ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση (ΜΕΣ-ΠΠΠ). Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για το ΜΕΣ-ΠΠΠ σημειώνεται "δεν εφαρμόζεται", οι τιμές ΕΜΤ-ΠΠΠ θεωρείται ότι προστατεύουν έναντι βραχυπρόθεσμων αιχμών ρύπανσης σε συνεχείς απορρίψεις, καθώς είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές που προκύπτουν με βάση την οξεία τοξικότητα.

⁽⁵⁾ Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας που καλύπτεται από τους βρωμιούχους διφαινυλαιθέρες (με αριθμό 5) το ΠΠΠ συγκρίνεται με το άθροισμα των συγκεντρώσεων των συγγενών ουσιών 28, 47, 99, 100, 153 και 154.

⁽⁶⁾ Για το κάδμιο και τις ενώσεις του (αριθ. 6) οι τιμές των ΠΠΠ διαφέρουν ανάλογα με τη σκληρότητα του νερού, που κατατάσσεται σε 5 κατηγορίες (κατηγορία 1: < 40 mg CaCO₃/l, κατηγορία 2: 40 έως < 50 mg CaCO₃/l, κατηγορία 3: 50 έως < 100 mg CaCO₃/l, κατηγορία 4: 100 έως < 200 mg CaCO₃/l, κατηγορία 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Η ουσία αυτή δεν είναι ουσία προτεραιότητας, αλλά ένας από τους άλλους ρύπους για τους οποίους τα ΠΠΠ ταυτίζονται με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία που ίσχυε πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2009.

⁽⁸⁾ Δεν παρέχεται ενδεικτική παράμετρος γι' αυτή την ομάδα ουσιών. Η (οι) ενδεικτική(ές) παράμετρος(οι) πρέπει να καθορίζεται(ονται) μέσω της αναλυτικής μεθόδου.

⁽⁹⁾ Το ολικό DDT περιλαμβάνει το άθροισμα των ισομερών 1,1,1-τριχλωρο-2,2 δις(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 50-29-3· αριθμός ΕΕ 200-024-3), 1,1,1-τριχλωρο-2 (ο-χλωροφαινυλ)-2-(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 789-02-6· αριθμός ΕΕ 212-332-5), 1,1-δichλωρο-2,2 δις(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθυλένιο (αριθμός CAS 72-55-9· αριθμός ΕΕ 200-784-6) και 1,1-δichλωρο-2,2 δις(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 72-54-8· αριθμός ΕΕ 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Δεν υπάρχουν αρκετά δεδομένα για να καθοριστεί ΜΕΣ-ΠΠΠ για τις ουσίες αυτές.

⁽¹¹⁾ Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας των πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων (ΡΑΗ) (με αριθμό 28), το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς και το αντίστοιχο ΕΜΤ-ΠΠΠ στα ύδατα αναφέρονται στη συγκέντρωση βενζο(α)πυρενίου, στην τοξικότητα του οποίου βασίζονται. Το βενζο(α)πυρένιο μπορεί να θεωρηθεί ως δείκτης για τους άλλους ΡΑΗ, για τον λόγο αυτόν μόνον το βενζο(α)πυρένιο πρέπει να παρακολουθείται για να συγκρίνεται με το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς ή το αντίστοιχο ΕΜΤ-ΠΠΠ στα ύδατα.

⁽¹²⁾ Το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ιχθύς, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. Αντί των ιχθύων μπορεί να παρακολουθείται εναλλακτική ταξινόμική ομάδα ζώντων οργανισμών, ή άλλος υλικός φορέας, με την προϋπόθεση ότι το εφαρμοζόμενο ΠΠΠ προσφέρει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας. Για τις ουσίες με αριθμό 15 (Φλουορανθίνιο) και 28 (πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (ΡΑΗ)), το ΠΠΠ σε ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στα καρκινοειδή και τα μαλάκια. Για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης, η μέτρηση του φλουορανθινίου και των ΡΑΗ σε ιχθύς δεν είναι σωστή. Για τις ουσίες με αριθμό 37 (Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις), το ΠΠΠ σε ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ιχθύς, στα καρκινοειδή και τα μαλάκια, σύμφωνα με το τμήμα 5.3 του παραρτήματος στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2011 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 όσον αφορά τα μέγιστα επίπεδα διοξινών, παρόμοιων με τις διοξίνες PCB και μη παρόμοιων με τις διοξίνες PCB σε τρόφιμα (ΕΕ L 320 της 3.12.2011, σ. 18).

⁽¹³⁾ Αυτά τα ΠΠΠ αναφέρονται στις βιοδιαθέσιμες συγκεντρώσεις των ουσιών.

⁽¹⁴⁾ PCDD: πολυχλωριωμένες διβενζο-p-διοξίνες· PCDF: πολυχλωριωμένα διβενζοφουράνια· PCB-DL: παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωριωμένα διφαινύλια· TEQ: τοξικά ισοδύναμα σύμφωνα με τους συντελεστές τοξικής ισοδυναμίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για το 2005.»